

quarteres sobrants. D'aquestes dades se'n despren que el blat que es necessitava a la vila era més que suficient per al consum propi, el que demostra que la major quantitat s'exportava fora vila o es mercadejava a la llotja o mercat setmanal. Per aquests motius no es poden considerar exagerades les paraules que es llegeixen en l'obra de Josep Salat: *Monedas labradas en el Principado de Cataluña* (Tomo I, pàgs. 275 i 276) quan, en parlar de les monedes encunyades a Granollers, diu: «Granollers, per llur fertilitat fou l'empori i graner de tot el Vallès i de Barcelona, i perteneixia al Comtat de Besalú. Don Bernat, llur comte, la va donar en l'any 1095 (constatar bé aquesta data en respecte a l'importància econòmica de Granollers en l'antigor) al monestir de Ripoll (*). Aquesta vila tenia dret, de molt antic, d'encunyar menuts; trobant-se el Síndic de dita vila, Joan Pau Gorchs, en les Corts que celebrà Felip II en l'església de Sant Francesc d'Assís, de Barcelona, les quals començaren a 2 de juny de 1599 i acabaren el 8 de juliol del dit any, es confirmaren varis privilegis a les Universitats de Catalunya, i entre altres a la vila de Granollers, que ja el tenia molt abans, d'encunyar menuts de metall o coure. «i es feia amb tal abundància, que va fer posar gelosa la fàbrica de Barcelona, d'aïtal forma que, a 25 de gener de 1627, els Concellers d'aquella ciutat enviaren una ambaixada al Governador General per a que prohibís o no res menys sospengués l'encunyació dels menuts de Granollers. (*Rúbriques de Bruniquer, Tomo III, fol. 7*).»

L'autor no sap el què va ocórrer amb aquesta demanda ni, per tant, la resolució recaiguda dessobre l'afer, descrivint seguidament les següents monedes, encunyades en nostra antiga Vila: 1.ª. Una moneda de coure, de pes 24 grams, existent en el monetari del Marquès de Vallesantoro, encunyada abans de la confirmació del dit privilegi, feta pel Rei Felip II. Altra moneda, en poder de l'autor del llibre del qual n'extraïem aquestes dades, de pes 2 adams i també de coure, encunyada en temps de Felip II o III. Encara es té esment d'una altra moneda (aquesta tercera de plata o argent), corresponent al segle XVII de la qual nosaltres en conservem un disseny o còpia del natural, i que correspon als anys 1600 a 1607, de grandària apropiada a les actuals monedes de

dugues pessetes; tenint-se notícia de l'existència d'una altra del mateix metall (argent) emperò reduïda a la meitat de l'anterior.

Manca tan sols afegir, en respecte l'activitat econòmica de nostra població, demés de tot el consignat com a esdevingut en aquest segle XVIe dugues activitats col·lectives molt importants: la una, es refereix al, de temps immemorial, cèlebre mercat, i l'altra a l'organització de les antigues confraries, vertaders gremis més tard, on s'aplegaven els d'un mateix ofici per a la defensa de llurs drets i interessos.

Respecte als mercats catalans en general, i particularment al nostre de Granollers, no podem extendre'ns en aquest petit treball, entrant a una descripció minuciosa i detallada del seu origen, desenrotllament i importància que tots temps han tingut per al creixement de l'esperit mercader i expansió dels habitants de la nostra terra, puix que, per bona voluntat que hi posessim, no podríem, en una llarga descripció, donar la noció exacta del què fou el nostre mercat fins arribar al seu estat de plèthora actual. Tenim, per altra part, l'intent, en qualque ocasió futura, de fer-ne una descripció i detallat estudi monogràfic, que bé s'ho val l'importància intrínseca d'aïtal manifestació d'activitat comercial d'un poble, i el gran nombre de dades i documents que, tractant del mateix, hem trobat en les nostres recerques històriques en l'arxiu municipal,

amb tot i les devastacions que en variades èpoques ha sofert, malhauradament. Tan sols farem constar, pel que toca al seu origen, que, si bé les escriptures que tracten del mercat en nostre Llibre major de privilegis porten les dates pretèrites de 1521, 1429, 1394, 1377, 1335 i 1323, apart les diverses escriptures dites de salvaguarda reial, que atorgaven els Reis i magnats per tal de protegir-lo, tenim dades precises de que el nostre mercat, com la majoria dels de Catalunya, estava ja establert i autoritzat molt abans d'aquestes dates consignades, puix que en varis documents de convenis i fundacions, que es troben consignats en els diferents llibres manuscrits dels arxius de la Catedral i Municipalitat de Barcelona, hi consta l'existència del mercat de Granollers en les dates de 1041, 1046 i 1102 i altres antiquíssimes edats, en referir-se als pesos i mesures de les mercaderies convingudes o fundacions establertes pels personatges de l'època. Ara bé; l'importància del mateix, ha sofert necessàriament les intermitències pròpies de totes les manifestacions col·lectives,

SANTS METGES.—La capella del barri granollerí més típic, s'aixeca en mig del vell carrer de Corró, presidint la seva vida tranquil·la, al marge de les inquietuds de la ciutat nova, com un símbol de la tradició popular

El mercat de Granollers, amb tot i les devastacions que en variades èpoques ha sofert, malhauradament. Tan sols farem constar, pel que toca al seu origen, que, si bé les escriptures que tracten del mercat en nostre Llibre major de privilegis porten les dates pretèrites de 1521, 1429, 1394, 1377, 1335 i 1323, apart les diverses escriptures dites de salvaguarda reial, que atorgaven els Reis i magnats per tal de protegir-lo, tenim dades precises de que el nostre mercat, com la majoria dels de Catalunya, estava ja establert i autoritzat molt abans d'aquestes dates consignades, puix que en varis documents de convenis i fundacions, que es troben consignats en els diferents llibres manuscrits dels arxius de la Catedral i Municipalitat de Barcelona, hi consta l'existència del mercat de Granollers en les dates de 1041, 1046 i 1102 i altres antiquíssimes edats, en referir-se als pesos i mesures de les mercaderies convingudes o fundacions establertes pels personatges de l'època. Ara bé; l'importància del mateix, ha sofert necessàriament les intermitències pròpies de totes les manifestacions col·lectives,

(*).-*Marca Hispánica*. Llibre II. Cap. XVI i Llibre IV. Fol. 47.

TINTORERIA LA BARCELONESA

Es tenyeixen, blanquegen i apresten Blondes, Mantons Cortinatges i Estors

Promptitud en Dols
Tints a les sis hores

Es renten i tenyeixen al vapor tota classe de robes de llana, seda o cotó, així de senyora com de cavaller, sense desfer-les

Colors sòlids i de gran novetat

JOAN CUSINÉ

Doctor Robert, 21

Carrer del Lleó, 12

GRANOLLERS

Especialitat per al rentat en sec, amb màquines nou sistema privilegiat

Planxat a Màquina
Sistema Nordamericà